

РЕШЕНИЕ № 204

гр. Перник, 05 ноември, 2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на двадесет и шести октомври две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 409/2010 г. по описа на Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

М. А.Ц. *** оспорва заповед № 1022/5.V.210 г. на кмет на община Перник, с която се одобрява ПУП-ПР за част от кв. 185 по плана на гр. Перник, кв. "Байкушева махала". Жалбоподателят прави оплакване, че оспорваната заповед е незаконосъобразна и следва да се отмени. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата, чрез процесуален представител оспорва същата като неоснователна и счита, че следва да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на разноски.

Конституираните заинтересовани страни К.П. и Е.Е. не вземат становище.

Съдът, като взе предвид доказателствата по делото във връзка с доводите на страните прие следното.

Жалбата е процесуално допустима, подадена от лице участвало в административното производство в законния срок.

Разгледана по същество е неоснователна.

С цитираната заповед на кмет на община Перник се намалява дължината на тупикова улица с о.т. 4523 – 3523, като се засяга регулационната линия на УПИ ХУ1-529, кв. 185. Според жалбоподателя, по този начин се нарушава достъпа да имота ѝ, отделно от това подобна улица - тупик не е подсигурана с обръщало за автомобили. Засяга се и режима на застрояване на имота. Според жалбоподателя, с предвиденото изменение тя ще бъде лишена от възможността да построи гараж на това място.

Изложените фактически оплаквания не се подкрепят от правна страна.

По делото бе изслушана СТЕ, според която предвижданията за улица тупик са изпълнени по отчуждително производство по реда на ЗТСУ /отм./ през 1982 г., когато е изменена уличната регулация. Страна в това производство, видно от приложената адм. преписка по заповед № 690/1983 г. на ОБНС Перник за изграждане на улица с ОК 523, 523в, 523г и 523а е било лице, което не е страна в настоящото. Оспорваната заповед на кмета на общината от 2010 г. е за последващо изменение на регулацията. Възражението, че липсва плащане на сметки по регулация и в резултат на това е приложима разпоредбата на § 6 от ПРЗУТ е неоснователно, тъй като в определения за това срок не е постъпило такова искане. На следващо място, съгласно приложения протокол 53/1997 г. за определяне на строителна линия и ниво за строеж на плътна ограда е със забележка, че уличната регулация е приложена през 1980 г.

По реда на чл. 134, ал. 2, т. 6 ЗУТ влезият в сила регулационен план може да бъде изменен, ако има съгласие на всички заинтересувани собственици. Това са собствениците на урегулираните поземлени имоти, по отношение на които се иска изменение на регулацията. В оспорваната заповед изрично е посочено, че от търсеното изменение на ПУП е заинтересован единствено собственика на УПИ XVI-529 кв. 185 по плана на гр. Перник. Съдът приема, че е приложима разпоредбата на чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ. Изменението засяга единствено негов поземлен имот, като от мотивната част на оспорваната заповед може да се прави извод, че заинтересования собственик е уредил отношенията си с общината по реда на чл. 15, ал. 5 от ЗУТ. Тези отношения са извън предмета на съдебния контрол. Неотнормено е позоваването на разпоредбата на чл. 129, ал. 2 от ЗУТ, но това не води до наличие на съществен порок в оспорвания акт.

Административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му. Първите са необходим реквизит на акта и липсата им го опорочава съществено. Липсата на фактически основания представлява винаги съществено административно-производствено нарушение, водещо до отмяна на административния акт. Обратно, макар и да е административно-производствено нарушение, непосочването или погрешното посочване в акта на правното основание за издаването му не е съществено такова, при условие, че актът съдържа фактическите основания за издаването си. Наличието на фактически основания в оспорваната заповед се споделя от съда.

От заключението на вещото лице се установява и съществуваща възможност за допълващо застрояване в имота на жалбоподателя, при определени условия, които са законово изискуеми, поради което съдът не намира, че е налице основанието по чл. 146, т. 5 от АПК.

Съдът намира, че имотът на жалбоподателя не се засяга непосредствено от предвижданите изменения по оспорвания административен акт. Това се установява, както от самата оспорвана заповед, така и от приетите констатации по заключението на вещото лице. Установеното фактическо и правно положение на имота на жалбоподателя не се променя, поради което съдът намира, че следва да се отхвърли жалбата, като в тежест на Марийка Ц. следва да се възложат и деловодни разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалба на М. А.Ц. ***, против заповед № 1022/5.V.2010 г. на кмет на община Перник.

ОСЪЖДА М.А.Ц. *** да заплати на община Перник сумата 150 лева, деловодни разноси.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл. 132, ал. 1, т. 3 от ЗУТ.

Съдия: /п/